

37.
16. 4. 1920

Kära Hagar! Har inte skrivit
emedan det ^{edslina} gröna bandet
på postkontoret jag nu
sänder dig med ringen, inte
 riktigt buren och jag ville
ha dit ett svar. Detta är
ett påskögg åt dig, med två
högdalar. Dischmadalen
är Muralls älsklingsdal,
Gertig min.

Har Anna Lenas redan anlöst,
Hälsar henne då från mig.

Man kan inte förhindra dig
att göra det, läget är förtvinnat
men ja snart en vändning i händelsen
och då jag inte befinner mig längre i skulderna
så kan jag inte förstå att de fortfarande
säger att jag inte befinner mig längre i skulderna

Blev riktigt skrämd att
du talat med Schildten och
författarföreningen. Jag önskar
att inte falla någon till botten
om det kan undvikas. Vi
ha underhandlat med köpar
så att sälja det stora spök-
huset, men anbudena ha varit
santagliga. Om vi får det
sålt. Kunna vi existera.
Tottis mördare ha en process och
det är möjligt att de förlora
sagen här. Då kan det hända
att det nya "pantlikt" köper vårt
ställe. Den Steinerska träningen
har verkat på mig så att jag
inte oroa mig, men mamma ors

och sover ibland och om
nätterna. Och detta är nö-
digt, jag kommer alltid
ihåg Don Quichote och Læht
Panza som klade sig varj
gång.

Mina dikter är verkligen inget
skyldigt något, det är renast
skräp och min nästa införelse
bok kommer att vara samma
skräp. Jag vet nu hur en
mogen människa ser ut.

Och att allt har varit försvinnand
likt som jag hittills känt. Jag
har att böja allt från böjan.

Det skrämmer mig att du vill
tala med författarföreningen

tycker det är en sådan skam
ven ett sådant spektakel,
ungefär som om man var
en tiggare.

Tänker på att skriva mig
in i antroposofiska samfundet,
man får då ~~läsa~~ som annars
är en otillgängliga. Men
att möta medlemmar av
samfundet, ser du det är
det gräsliga. Att höra
anhängarna tala om Thines
det är som att se den ridrigaste
kavalkader av konar. Att
han kan med dem, beror på
att han är kosmisk och
ren, för honom existerar icke
orenligheter, på detta sätt som
på de andra

ghall jag gå in i samfundet, så det icke
gräsligt. Bestän, detta ord "samfund" men
men illa. Det är främling till att vara en annan
med andra människor om vi lära.

Horset med hatten rörde mig,
det var Totti. Barnet blev
skjutet i ett träd ^{som cenerades} i rycka
bröstgården, revolvern var
Galkias, två familjer hade
sammanslagd det seg.

Jag blivit skrivolustig,
men gärna skulle jag se
dig.

Tyskar är i allmänhet så
vänliga mot Finland nu.

Ett typiskt äkta par (storindustriellet)

bjöd oss några tusen danska

kronor, men vi kunde icke

riktigt begagna oss därav

av frukten för kursotbiderna.

Man kunde få en enorm

skuldbörd på nacken. Men

mycket vänligt var det.

Det är fruktansvärt att leva på
människors nåd, man är icke
ens tacksam, man är blott föröd-
mjukad. Förstår den tragiska
lassen hos Shakespeare, det
är (vet). Lömskt lömskt att
trygga sig till.

Gick i går till läsmannens
för att pröfva ut en
flaska parfym och en spets-
combination. De voro först
intresserade, sedan glömde
de bort saken. Skall i dag
gå till andra. De se snedt
på en, man känner sig som
en tiggare. Memmes psyke kan

Nu är parfymflaskan såld, men jag är som knäckt. Den det följande, för jag
under. Du kan ända mig, men jag har mer genom åren, än guden materialiskt stöd. Den
förmågan vet jag jag äger dig en hälsning, betyden detta mycket mer för min frälsning än materialiskt stöd.
Folket som alle när du kunnat se i de minnigt, men Titta här så jag mig.

icke med allt detta. Men
har fått för mycket av dylikt
Det gör väl på en. Att gå som
en tiggare till de vulgäraste
vardagsmänniskor och pracka
på dem något som de kanske
icke behöva köpa. Hållst skulle
jag förtiga detta även för dig.
O hur de fattiga ha det, det
är en liten, liten iablick jag
har i det. Vi känna icke till
lidandets svårhet, Hagar, vi
ha ingen ~~intress~~ kännelse om
livet. Men det är förnedring,
förödning, upplösning, psykiska kval
utan ånda. Man måste lida
mycket mycket för att bli mild
och förtäande som Dostojevsky

Det är endast detta jag nu upphä-
ttan hos dig och Elsa L. J.
Har sett Gallius. För ett halft
år sedan hade jag varit yttre
känslad, nu icke mer. Ty vad
som icke är mystik är litet.

Jag går icke mer till haka i den
trånga hättan. Du har känt

Guds närvaro i ditt innersta

^{det är det otillgängliga höga jag och vill hos dig}
Du känner icke heller mig, som jag

ej känner dig. Jag är ett svärd, du
vet icke vad min netus är. Jag är

ingenting än ett svärd. Det är en sak
för sig. Men detta skall en gång förena
sig med mystiken. Jag vill icke mer
begå handlingar av andra natur
än religiösa.

Endast en sak av värde har
jag att överlämna, eders båda
— min upphöjda lärares namn,
Och jag önskar att vi skulle
övertäfla honom en dag. Vi
ha svarat på oss för helt märck-
ligheten och alla dess kval och
för djuren, de arma djuren. Jag
vill icke ^{do} minna jag har
gjort något som icke blott är
en droppe i havet. Gågen
mig om han är en skadestän-
sinnig hvar som sönder med
kritikens klar, men ignorera
den oss levande Rudolf
Gleiner, det går icke
an! Om man står på jorden
med två fötter och har sett ett grout

blad i mitt liv

Då är min heroism. Den
strijkar när det gäller en sådan
hagadell ^{som} att pröfva ut några smäraker.
Men den får icke streda,
Det skall bli folk at ar mig.
Jag skall öfvervinna mig.

Man är icke värd 5 penni
om man gör grimaser at
det sura. Ty, att vara
en dålig krigare, det får
man helt enkelt icke vara.
Gallien har ett så all-
varligt ansikte, känner
du honom personligen.

Han och Lude ndorff ha
granska i mörkret ande snar,
Adjo, skriv, häls a dina
vänner

En liden brød dikt. (Tror att jag har skrivit mig bort som diktare)

2 3 1
Alla äro vi hemlösa människor
och alla äro vi syskon.

Nalena gå vi i tråden med vår ränsl
men vad äga furstarna i jämbred
och katter strömma till oss genom ^{med oss} luft
som icke mätas med guldets mått
Ja äldre vi bliv.

desto mer nota vi att vi äro synk
vi ha ingenting att skaffa med
den öfriga skapelsen

att giva der vår själ
 Om jag hade en stor trädgård
 skulle jag byda alla mina syskon dit
^{var och en skulle ha en egen skatt}
 De skulle icke hava något ledernesland

Rumna vi bli ett folk
vi skola bygga ett galler kring vårt trädgård
att intet gred från världen när oss
är vår första trädgård skola vi gea världen ett nytt Cör

Jag tror att du är min syster
att vi äro karmiskt förbund-
na med varandra och att ännu
mycket bör äga rum oss, emellan.
Så sänder jag dig ringen.

Jag tror att R. R. E. även bör
till vår ödesgrupp, och att
Bettydande ting skola ske
genom oss.

Steiner har gett mig lust
att andas!

Hans för samvetsgrannhetens
skull även läst ett och annat
av Jane Besant och den
gamle biskopen hett vännen
Leadwater. Han är en rar

innerligen snall gammal
engelsman, men ick
tar man honom i hand
då man känner Gleines.

För öfrigt kan det hända

att Teosoferna delvis (kan ske
även rätt
mycket)

svamla, ty Gleines
seger, att det sinnes
mycket "Irlich-tolien"
som här ansikt ligen
icke avslöjas.

Här tänkt på en utväg
ett förtjäna. Skulle
gärna översätta till tyskan

"Kvinnan och naturen" och

"Förelästaren" om man får
den tyska förläggare. Vad
säger du då till Herr
i tankarna översatt ställen

älskar, det går mycket lätt tyckan i mitt härita skräck och
dessa böcker översätta sig gärna. Men att ta bort skräck jag i
avse på fall översatt i till tyskan för att den blir omöjligare
översätta till tyskan och översätta till tyskan. Men du kan för förläggare?

Det allra viktigaste du och
även H. H. & kunde göra
för mig, vore att taga reda på
Heimer. 3 par ögon se mer än
ett. Och om du vill vara min
vän till den grad att du
läter Tuvingens port (ett drame)
i händer och bladdras i det
gör du mig en ^{ännu} större tjänst än allt
du kan göra mig. Att vara
ensam med dessa är ynkligt.
Du kan ge mig ^{mod} och ohrädda
mig. Naget skulle jag mycket
lita på i detta anseende, har
är så saklig och lugn. Och
jag vet icke om det är
sanning, men jag offrar